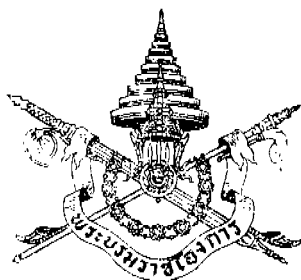

ฉบับพิเศษ หน้า ๕
เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๐๕

พระราชบัญญัติ

วิชาชีพอีวิศวกรรรม

พ.ศ. ๒๕๐๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๕

เป็นปีที่ ๑๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพอีวิศวกรรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๐๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิชาชีพอีวิศวกรรรม พ.ศ. ๒๕๐๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิชาชีพอีวิศวกรรรม” หมายความว่า วิชาชีพอีการช่างในสาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหกรรม วิศวกรรมเหมืองแร่ และสาขาวิศวกรรมอื่นใดซึ่งจะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

“วิชาชีพอีวิศวกรรรมควบคุม” หมายความว่า วิชาชีพอีวิศวกรรรมที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง

“ผู้ประกอบวิชาชีพอีวิศวกรรรมควบคุม” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการประกอบวิชาชีพอีวิศวกรรรมควบคุม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ชาวต่างประเทศซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพอีวิศวกรรรมควบคุมในกิจการที่รัฐบาลตกลงกับทบวงการชำนาญพิเศษแห่งสหประชาชาติหรือรัฐบาลต่างประเทศ หรือในกิจการอื่นใดซึ่งจะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

มาตรา ๖ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้วิชาชีพวิศวกรรมสาขาใด แขนงใดหรือขนาดใด เป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม การกำหนดเช่นว่านี้ให้กระทำโดยระบุในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ให้มีกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม” เรียกโดยย่อว่า “ก.ว.” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน และกรรมการซึ่งรัฐมนตรีจะได้แต่งตั้งจากข้าราชการกรมโยธาเทศบาลสองคน ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยสองคน กับวุฒิวิศวกรในสาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเครื่องกล

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๐๕

วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหกรรม วิศวกรรมเหมืองแร่ และในสาขาวิศวกรรมอื่นใดซึ่งจะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาสากลสองคน

ให้ ก.ว. เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธาน มีหน้าที่ช่วยประธานตามที่ประธานมอบหมายและเป็นผู้ทำการแทนประธานในเมื่อประธานไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจแต่งตั้งซ้ำอีกได้ แต่ไม่เกินกว่าสองครั้งติด ๆ กัน

มาตรา ๘ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากการเป็นข้าราชการกรมโยธาเทศบาล หรือศาสตราจารย์มหาวิทยาลัย หรือถูกพักใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือขาดต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทวิศวกรรมในสาขาที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ

เมื่อกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นในจำพวกเดียวกันเป็นกรรมการแทน

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๐๕

กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคก่อน อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการที่ตนแทน

มาตรา ๘ เมื่อกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งนั้นคงอยู่รักษาการต่อไปจนกว่ากรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๐ ให้จัดตั้งสำนักงาน ก.ว. ขึ้นในสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย มีนายทะเบียนคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการรักษาทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมและในกิจการอื่นทั่วไป และให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร ให้นายทะเบียนเป็นเลขานุการ ก.ว. ด้วย

มาตรา ๑๑ การประชุม ก.ว. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าในการประชุมคราวใดประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการด้วยกันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒ มติของที่ประชุม ก.ว. ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ มติของที่ประชุม ก.ว. ดังต่อไปนี้จะต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

(๑) มติให้สั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๒) มติออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๑๓ ให้ ก.ว. มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิและสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต แบบใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การสั่งพักใบอนุญาตหรือการเพิกถอนใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอื่นในการศึกษาวิชาในสาขาต่าง ๆ ของวิศวกรรมศาสตร์

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๐๕

มาตรา ๑๕ ให้ ก.ว. มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อทำ
กิจการหรือได้ส่วนพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่ง
อำนาจและหน้าที่ของ ก.ว. ได้

ให้นำมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะอนุ-
กรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

การออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม-
ควบคุม เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ สิ้นจ้าง หรือบำเหน็จรางวัล
ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม-
ควบคุมจาก ก.ว.

มาตรา ๑๖ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละ
สาขามี ๓ ประเภท คือ

- (๑) ภาควิศวกร
- (๒) สามัญวิศวกร
- (๓) วุฒิวิศวกร

มาตรา ๑๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุม จะต้องมื่คุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ และต้อง
มื่คุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรมตามมาตรา ๑๘

มาตรา ๑๔ คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม คือ

- (๑) มีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้ว
- (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๓) ไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีที่ ก.ว. เห็นว่าอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
- (๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

มาตรา ๑๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม จะต้องมีคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรม ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับภาคีวิศวกรจะต้องมีปริญญาจากสถานศึกษาที่ ก.ว. รับรอง หรือประกาศนียบัตรซึ่ง ก.ว. เทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญา

(๒) สำหรับสามัญวิศวกรจะต้องเป็นภาคีวิศวกรที่ได้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาใดสาขาหนึ่งเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี

(๓) สำหรับวุฒิวิศวกรจะต้องเป็นสามัญวิศวกรที่ได้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาใดสาขาหนึ่งเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปี

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๐๕

มาตรา ๒๐ การขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทใดและในวิชาชีพวิศวกรรมสาขาใดหรือหลายสาขา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ ก.ว.

มาตรา ๒๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต ให้เลขานุการ ก.ว. ประกาศชื่อ ที่อยู่ และคุณสมบัติพร้อมทั้งรายละเอียดอื่นเพื่อทราบไว้ ณ สำนักงาน ก.ว. เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อให้โอกาสบุคคลอื่นยื่นคำคัดค้าน

เมื่อได้ประกาศครบกำหนดแล้ว ให้เลขานุการ ก.ว. เสนอคำขอรับใบอนุญาตต่อ ก.ว. พร้อมด้วยคำคัดค้าน ถ้ามี เพื่อพิจารณาการออกใบอนุญาต

นอกจากเหตุอื่นอันไม่สมควรออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ว. มีอำนาจปฏิเสธการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ ในเมื่อได้พิจารณาเห็นว่าผลงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕ (๒) หรือ (๓) นั้น ยังมีปริมาณหรือคุณภาพไม่เพียงพอแก่การออกใบอนุญาตประเภทนั้น

มาตรา ๒๒ ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามข้อบังคับของ ก.ว.

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๐๕

ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุมยื่นคำร้องขอรับใบแทนภายในกำหนดสามสิบ-
วันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

หมวด ๓

การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมและมรรยาทแห่งวิชาชีพ

มาตรา ๒๓ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้อง
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภทและสาขาที่ได้
ระบุไว้ในใบอนุญาต ทั้งนี้ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ระบุ
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องรักษามรรยาทแห่งวิชาชีพตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

หมวด ๔

การพักใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๒๕ ให้ ก.ว. มีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตหรือเพิก-
ถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้เมื่อ
ปรากฏว่า

(๑) ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘

(๒) ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ^๕หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติ^๕

การสั่งพักใบอนุญาต ให้สั่งได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี

ก่อนพิจารณาสั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้ ก.ว. ดำเนินการไต่สวน โดยให้โอกาสแก่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้นั้นได้ทราบข้อกล่าวหาและยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

มาตรา ๒๖ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นกำหนดสามปี นับแต่วันถูกเพิกถอนใบอนุญาต แต่เมื่อ ก.ว. ได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและไม่ยอมออกใบอนุญาตให้ ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกต่อเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ ก.ว. ปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้า ก.ว. ปฏิเสธการออกใบอนุญาตในครั้งที่สองนี้แล้ว ผู้นั้นหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตอีกต่อไป

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยไม่ต่ออายุใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๙ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๓๐ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๑ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดอยู่ในระหว่างถูกพักใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๒ ในวาระเริ่มแรก ให้ ก.ว. ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน และกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากข้าราชการกรมโยธาเทศบาลสองคน ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยสองคนและบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิในทางวิชาชีพ

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๐๕

วิศวกรหรือสาขาละสองคน จนกว่าจะได้มีวุฒิวิศวกรในทาง
วิชาชีพวิศวกรรมครบจำนวนสาขาละสี่คน

เมื่อได้มีวุฒิวิศวกรครบจำนวนสาขาละสี่คนดังกล่าวใน
วรรคก่อนแล้ว ให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง ก.ว. ใหม่ตามมาตรา ๗

มาตรา ๓๓ ผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอยู่
ในวันที่กฏกระทรวงออกตามมาตรา ๖ ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นมีสิทธิ
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อไปได้อีกห้าปีนับแต่วันที่
กฏกระทรวงใช้บังคับและถ้าประสงค์จะประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุมต่อไปต้องขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ
วิชาชีพวิศวกรรมควบคุมภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่
กฏกระทรวงใช้บังคับและเมื่อผู้นั้นได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต
เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้
แล้ว ก็ให้ผู้นั้นประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อไปได้จนกว่า
ก.ว. จะได้มีหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตให้ทราบ

มาตรา ๓๔ ในการออกใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชา
ชีพวิศวกรรมควบคุมตามมาตรา ๓๓ ให้ ก.ว. มีอำนาจพิจารณา
ออกใบอนุญาตได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (ก) ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่มีคุณวุฒิตามมาตรา ๑๕
(๑) แต่ได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขา

ใดสาขาหนึ่งหรือหลายสาขารวมกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีก่อน
วันที่กฎกระทรวงออกตามมาตรา ๖ ไข้อย่างนี้ และเป็นผู้ผ่าน
การทดสอบความรู้จาก ก.ว. ก.ว. จะออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับ
ใบอนุญาตเป็นภาคีวิศวกรในสาขาหนึ่งสาขาใดหรือหลายสาขา
ก็ได้

ระยะเวลาห้าปีใน (ก) ให้เปลี่ยนเป็นสิบปีสำหรับการขอ
รับใบอนุญาตเป็นสามัญวิศวกร และสิบห้าปีสำหรับวุฒิวิศวกร

(ข) ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณวุฒิตามมาตรา ๑๕ (๑)
และได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาใด
สาขาหนึ่งหรือหลายสาขารวมกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี
ก่อนวันที่กฎกระทรวงออกตามมาตรา ๖ ไข้อย่างนี้ ก.ว. จะออก
ใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นสามัญวิศวกรในสาขาหนึ่ง
สาขาใดหรือหลายสาขาก็ได้

ระยะเวลาสามปีใน (ข) ให้เปลี่ยนเป็นสิบปีสำหรับการ
ขอรับใบอนุญาตเป็นวุฒิวิศวกร

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

อัตรากำลังธรรมเนียม

- (๑) โบนัสประจำปีเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
(ก) ประเภทภาควิศวกร	๒๐๐ บาท
(ข) ประเภทสามัญวิศวกร	๓๐๐ บาท
(ค) ประเภทวุฒิวิศวกร	๔๐๐ บาท
- (๒) ค่าต่อโบนัสประจำปีเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
(ก) ประเภทภาควิศวกร	๑๐๐ บาท
(ข) ประเภทสามัญวิศวกร	๑๕๐ บาท
(ค) ประเภทวุฒิวิศวกร	๒๐๐ บาท
- (๓) โบนัสประจำปี
	๒๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็เนื่องจากวิชาชีพวิศวกรรม เช่น การก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่ การจัดตั้งโรงงานที่มีการใช้และการสร้างซ่อมเครื่องกลจักร เครื่องไฟฟ้า ได้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น สมควรควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเหล่านี้ เพื่อความปลอดภัยของบุคคลและทรัพย์สินสมบัติ โดยกำหนดมาตรฐานความรู้ ความสามารถของผู้ประกอบและควบคุมงาน ตลอดจนส่งเสริมในทางวิชาการและควบคุมความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมให้อยู่ในมาตรฐานอันดี